

Moin Yamahs grav i Wozi (død 3. februar 1982).

Moin Yamahs grav i Wozi

Af Kaj
Kjær Hansen

Der står et par spande og en tønde til at opsamle regnvand på Moin Yamaha gravsted i Wozi. Foran huset ligger en anden kristen grav, hvilket korsudsmykningen røber. Gravinskriftionen er på engelsk, fordi det nu engang er det sprog, man kan skrive, hvis man kan skrive.

Moin Yamaha blev i slutningen af januar måned båret ind fra det »behandlingscenter«, den mest prominente medicinmand har nogle kilometer uden for Wozi. Hun var afkræftet og døde nogle dage senere, d. 3. februar 1982, godt to måneder efter familien Skjøtt's ankomst til landsbyen.

— Det var vores første møde med døden i Wozi, fortæller Bodil og Jens-Arne Skjøtt, da de går introduktionstur

med mig rundt i landsbyen, som det er en god skik, når en fremmed har indfundet sig.

— Der kom bud til os, at hun ønskede Guds vand. Først troede vi, at hun ville døbes, men da vi kom op til hende, fortalte andre, at hun var døbt. Det var sket i begyndelsen af 50'erne, da hendes mand var blevet kristen. 6 ud af hans 7 hustruer var dengang blevet døbt. Men med Guds vand mente hun nadveren.

— Nicolai på 4« ville med, men da vi kom ind i den mørke hytte, foreslog han hurtigt: »Mor, skal vi ikke snart gå hjem, der er ikke rart at være her«.

— Moin Yamah modtog nadveren, og nogle dage efter kunne vi forstå på råbene oppe fra hendes hytte, at hun var død. Vi gjorde klar til en kristen begravelse, selv om der indtil det sidste herskede tvivl om, hvorvidt det skulle være en kristen begravelse eller ej.

— Dagen efter hendes død samlede omkring 15 kristne

ved kirken. De gik syngende hen til Moin Yamahs hus hvor det meste af landsbyen var samlet. Den kristne gruppe stod på den ene side og allede andre på den anden. De kristne fortsatte med at syge deres kristne sange.

— Medicinmanden, som havde behandlet kvinden, trådte frem, fortæller Bodil og Jens-Arne Skjøtt, som om han ville have indflydelse på, hvordan begravelsen skulle foregå. Men da han begyndte at sige noget, sang de kristne højere. Dette spil varede vel en 5 minutters tid, indtil medicinmanden trak sig tilbage og satte sig med en cigaret i udkanten af kredsen.

— Hermed var det klart, at det skulle være en kristen begravelse. Efter en længere pålaver blev det til, at de kristne kvinder gik ind i hytten for at svøbe liget ind i klæder. Liget blev båret ud og lagt på grusdyngen ved graven.

Jens-Arne Skjøtt kunne nu holde sin begravelsesprædiken på engelsk, og lederen for

menigheden oversatte den til loma. Moin Yamahs lig blev herefter lagt i graven. Jord fyldes i og den efterfølgende dag var der kommet cement til Wozi, således at gravstedet kunne mures op og inskriptionen udfærdiges.

— Det var en dag, som gjorde stærkt indtryk på os. Det skyldes ikke blot, at det var første gang vi blev involveret i døden i Wozi. Men det skyldes snarere spillet mellem de kristne og byens prominente medicinmand. De kristne vandt med deres sang over ham, selv om han havde haft Moin Yamah til behandling i længere tid, Og selv om der var flere af de kristne, som vi ikke kendte fra deres kirkegang i Wozi, vidste de alligevel godt, at de skulle stille sig på Moin Yamahs side, da døden kom til Wozi.

Tidligere artikler i denne serie fra Liberia er bragt 14., 17., 20. og 27. juli samt 2., 4. og 12. samt 18. august.